

متن پرسش

سلام خدمت استاد طاهرزاده: عذرخواهم. وقتی انسان به کمک ادعیه و مناجات هایی که از زبان مبارک و مطهر معصومین «علیهم السلام» صادر شده است با خدای متعال مناجات می کند، در آن لحظه خداوند به ذاتی که برای خود شکل داده ایم نگاه می کند یا به آن کلمات نورانی ادعیه امامان معصوم که در محضرش عرضه می کنیم؟ یا اساساً نگاه دیگری مطرح است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در دعا و مناجات، ابتدا خداوند است که به نور رحمت و اسعش نظر به عبد می کند و پس از آن این عبد است که اگر خود را مشغول دنیا نکرده باشد متوجه نور حضرت ربّ العالمین می شود. به همین جهت ما حضرت حق را با نور ربوبیتش مدّ نظر می آوریم و او نیز با ربوبیت خود نظر به بندگان دارد. موفق باشید